

„DVORSKI KOSTIM RUMUNIEI”

(Costumul de curte în
Tările Române)

Museul de arte decorative din Belgrad a găzduit între 10 septembrie și 15 octombrie 1969 expoziția intitulată «Costumul de curte în Tările Române în secolele XIV–XVIII», organizată de Secția de artă veche românească a Muzeului de Artă din București. S-a deschis astfel și dincolo de hotarele țării seria expozițiilor tematice dorite și prețuite aici în lumea întreagă de marele public și de specialiștii.

Restrinsă cu proporții, cuprinzând doar parțial și două obiecte, expoziția și-a atins cu prudență scopul de a evoca atmosfera de fast și somptuozitate a curților voievodale românești de la Suceava, Tîrgoviște, București și Iași. Pornind de la ideea că o expoziție trebuie să aducă marelui public și specialiștilor nu numai ineditul prezentarii, dar mai ales surpriza unui continuu de idei și expoziție noi, am urmărit realizarea acestor obiective și aici, ca și în celelalte manifestări de acest gen, organizate în țară și în străinătate. Expoziția din anii 1963–1964 consacrată miniaturilor din Tările Române a pus pentru prima dată în circulație o serie bogată de manuscrise slavoromâne ornamentează în Transilvania. La Neuchâtel, cu prilejul prezentării tezaurelor de artă românească (Roumanie. Trésors d'Art) pentru a evita repetarea vechilor expoziții românești de caracter general de la Paris și Geneva (1924) și a asemeia mai recente de la Edinburgh (1965),

am introdus un număr mare de icoane inedite, mai ales din Transilvania și Moldova, schimbând de asemenea unele piese de argintarie și ferecături de cărti cu altele mai puțin cunoscute, de egală valoare artistică. Numai astfel se poate lărgi treptat sfera de cunoaștere a artel noastre vechi sub toate aspectele ei, în țară ca și în străinătate. Din acest punct de vedere, expoziția de la Belgrad a reprezentat o nouătoare ca temă, dar mai ales ca material, mai mult de jumătate din expozite — costumele, catifelele și mătăsurile folosite în trecut pentru vesiminte de curte — fiind inedite.

Principalele piese din expoziție au fost cele cincisprezeci de curte (caftane și conțeșe) din catifele italiene și orientale reconstituite de Fl. Vîrlojnic, în ultimii ani, în atelierul de restaurare a textilelor din cadrul Muzeului de Artă. Ele reprezentă rodul a cîțiva ani de cercetări și observații personale legate de înțîmpinarea costumului de curte. Studiind cu mulți ani în urmă, în 1952, bogatul tezaur de broderii și textile de la Putna am observat pentru prima dată că cele mai multe valuri de timpă sau de mormint sunt în realitate fragmente de vesiminte domnești, care au fost ulterior cusute împreună și refolosite pentru împodobirea bisericilor. Analiza atențioasă a portretelor votive din picturile bisericilor, broderii, miniaturi și argintările, ne-a dus la cunoașterea unor detalii precise a croielor și ornamentației costumului. Pe această bază s-a procedat la reconstituirea de probă, în desen și apoi în mulaje de pinză, în desen și apoi în mulaje de pinză, în desen și apoi în mulaje de mormint și de raciă, au fost semnalate pentru prima dată

de Al. Odobescu. Din asemenea acoperăminte de raciă a moștenitor Sf. Grigorie Decapitulat de la Bistrița s-a putut reconstrui splendidul caftan de catife albăstră și aur, atribuit de noi lui Neagoe Basarab, care se distinge net în ansamblul expoziției de toate celelalte lucrări, prin calitatea materialului și monumentalitatea croielor. Expus simplu, sub un paralelipiped de cristal aproape invizibil, acest caftan domnesc pare că deschide un adevarat cortegiu de costume în cadrul unei ceremonii de curte. Alături de el se ierarhizează celelalte vesiminte. Mantia de catife roșie, ceva mai tipurie, aparținând probabil unei dintr-unchiile lui Neagoe, boieril Craiovești, contraste plăcut în vecinătate. Urmau apoi, mai modeste, două piese din plin secol al XVI-lea, caftanul de la Cozna dintr-o catife de Brusa și conțeșul de jupană din serasir de sur și mătase verde. Anterior vornicul Gligoroc și costumul complet al unei jupanii din secolul al XVII-lea, compus dintr-o bogată rochie de mătase, un briu tesut, conțeșul de catife, un turban de mătase subînă acoperit cu o maramușă și o nafrângă fină în mină, completul imaginile concrete a îmbrăcămintii fastuoase, pe care domnitorii și înalți demnitari ai curții o duceau cu ei în mormint.

Un loc deosebit în ansamblul expoziției l-a ocupat cele trei icoane de la biserică episcopală din Argeș și tabloul votiv din același monument, reprezentând pe donatori. În atitudine de ceremonie, privind parță cortegiul de costume care se desfășura în jur, Neagoe și Despina domnusă petrele din dreptă intrările în expoziție. Toate aceste patru lucrări prezentate pentru prima dată în R.S.F. Iugoslavia evocau pe lină aspectul costumului domnesc la începutul secolului al XVI-lea și amintirea Despini-Milită, principesă de origine sârbă, ajunsă doamnă a Țării Românești.

Pereții salilor, foarte potrivite ca proporții și repartitie a spațiului, erau încălziti prin scumpe catifele italiene rosii cu fir de sur și mătăsuri de Brusa, tesute în nuante pastelate de verde, trandafiriu și albastru de lavanda. Căldura coloritului și strălucirea surului puse în valoare de lumină reflectoarelor, reinvinu vizitatorului atmosfera de fast și solemnitate a curților domnești din vremea lui Stefan cel Mare și a lui Neagoe Basarab. În afara de aportul științific adus de noile descoperiri, semnalate de specialiști, expoziția a reușit să creeze atmosferă, atrăgând publicul din Belgrad, mai mult decât în alte manifestări. Aprecierile laudative ale presei și ale marilor specialiști și artebuzantini și medievale din R.S.F. Iugoslavia au răspălit din plin efortul comun al muzeului nostru și al Muzeului de arte decorative din Belgrad, care a

Prima sală a expoziției, în care este expus în dreapta caftanul domnesc atribuit lui Neagoe Basarab.

Coperta catalogului.

realizat un mobilier complet nou și întreaga organizare a acestei expoziții în condiții excelente.

CORINA NICOLESCU

PUBLICAȚII ALE MUZEELOR ȘI MUZEOGRAFILOR

În scopul de a face cunoscute mai larg, atât în țară cât și în străinătate, cercetările colegilor noștri muzeografi concretizate în publicații de certă valoare științifică, am inițiat această rubrică pe care urmărим să-o facem cu tot mai completă, oferind astfel un index bibliografic util.

Subliniem în mod deosebit inițiativa muzeelor regionale de a publica anuaru - mixte sau pe specialități - cuprinzând cercetări locale, studii complexe, probleme de muzeografie etc.

Sectia de științele naturii a Muzeului Județean Bacău a editat « Studii și comunicări » nr. I 1968, volum colectiv cu un cuprins interesant și variat, pescum și parte a II-a a acestelui publicații, « Fauna vertebrata Romaniei » (index) de George D. Vasiliu și Constantin Sova.

Muzeul Grigore Antipa a publicat masivul « Travaux du Muséum d'Histoire Naturelle Gr. Antipa » volumul VIII 1968 și IX 1969. Volumul VIII, alcătuit din 2 fasciole este dedicat comemorării a 100 de ani de la nașterea savant român Grigore Antipa.

În Editura Meridiane a apărut în 1968 lucrarea Margaretei Moșnagă, directoră Muzeului de științele naturii din Ploiești, « Monumente ale naturii din județul Ilfov », Prahova și Buzăului ».

Ambele volume, apărute prin seum, ale publicației Muzeului

Militar Central, « Studii și materiale de muzeografie și istorie militară » nr. I 1968 și nr. 2 1969 cuprind materiale de istorie și artă militară, muzeografie și recenzie. S-au editat și volumele VI și VII din publicația Muzeului de istorie a municipiului București, « București — materiale de istorie și muzeografie ». De asemenea, Stefan Ionescu și Panait I. Panait de la același muzeu au publicat în Editura științifică monografia « Constantin Voda Brințcovianu » (1969).

Muzeul de arheologie Constanta își continuă seria publicațiilor sale cu « Vase antice de sticlă la Tomis » de M. Bucovălă (1968), « Măști și figurine Tanagra din atelierele de la Callatis — Mangalia », de V. Canarache, (1969) și mai cu seamă cu volumul colectiv, « Pontice », nr. I 1968.

« Danubius », publicația Muzeului de istorie Galati și-a continuat în 1969 apariția cu volumul II-III, al cărui sumar cuprinde materiale de arheologie, istorie, etnografie.

O lucrare a cărei utilitate și inedită nu mai trebuie subliniată este « Sculpturi grece și romane » din Museo Nazionale di Antichità di Bucarest de Gabriella Bordenache, E. A., 1969.

Muzeul de istorie al jud. Prahova publică « Studii și materiale privitoare la trecutul istoric al jud. Prahova », I, cu subtitulul istorie — etnografie, ultima specialitate fiind însă lipsă și înlocuită cu materiale de artă și istoria literaturii. Un volum mixt a publicat Muzeul din Pitești cu titlu « Studii și Comunități — istorie și științele naturii », 1968.

Pe linia publicațiilor moldovene de înaltă înțătinută științifică se inscrie și « Carpica » 1968 — Muzeul de istorie Bacău, cu numeroase materiale de arheologie preistorică și prefeudală, cuprinzând și două articole de știință.

O foarte utilă publicație, « Tezaurul monetar din jud. Satu Mare » 1968, aparține Muzeului de istorie Satu Mare. Si Muzeul din Zalău a publicat în 1968 « Catalogul colecției de monede antice ».

Printre numeroasele publicații din ultimii ani ale Muzeului județean Maramureș din Baia Mare se înscrive și « Maramureșul și Unirea (1918) », 1968, a colecțivului format din dr. Trofim Hâgân, Ioan S. Mureșan, Valeriu Achim, Vasile Căpăneanu, « Vasile Lucaciu » de Valeriu Achim și Aurel Socolan, 1968, « Pagini din istoria Maramureșului » de O. Bandula, C. Borlea, I. Nemeti, A. Socolan, M. Zdroba, cu data 1967, dar apăruta recent.

La Cluj a apărut în 1968 « Acta Musei Napocensis », vol. V, iar în 1970, vol. VI și VII, la același deosebit nivel științific ca și volumele anterioare.

Muzeografi din Alba Iulia au scris în 1968 «Apulum» VII I și II, iar Muzeul județean Hunedoara-

Deva «Sargetia VI/1969. În cadrul publicațiilor de istorie amintim « Unirea Banatului cu Transilvania », lucrare colectivă editată de Muzeul Banatului-Timișoara. Volumul Muzeului regional Brașov « Culegere de studii și cercetări » I 1967, are un sumar mixt, înglobind materiale de științele naturii, istorie, etnografie, artă plastică și muzeografie. Cu prilejul comemorării a 90 de ani de la înființare, Muzeul din Sf. Gheorghe a publicat recent culegerile de studii și cercetări « Alata ».

Incheiem cu « Turnu Severin, ghid istoric și geografic » de M. Davidescu și T. Pavelcovici — Muzeul Portilor de Fier, apărut în XI/1969 și editat de Revista Muzeelor.

În cadrul lucrărilor de etnografie amintim: lucrarea muzeografică brașovene Olalia Moraru, « Arta populară în colecțile Muzeului din Brașov »; cele două cailete ale Muzeului din Oradea, nr. 3/1968, Maria Bocșe, « Tesături populare românești din Bihor » și nr. 4/1968, Tereza Mozes, « Portal popular femeiesc din bazinul Crișului Repede ». Tot referitor la Transilvania a apărut „Arta populară din Maramureș”, de Tancred Bánáteanu, directorul Muzeului de artă populară al R.S.R., lucrare editată de Casa Județeană de creație Baia Mare.

Emilia Pavel, de la Muzeul de etnografie al Moldovei a publicat în 1969 « Portal popular din zona Iașiilor » în cadrul Caselor județene de creație Iași, analizând aspecte inedite ale unei zone putin cercetate. Si sub egida Caselor județene de creație Bfov, a apărut « Arta populară din Cîmpia Muntenei » de Georgeta Stoica (Muzeul satului) și Maria Văgăi, de asemenea de mare interes prin raritatea cercetărilor efectuate în această zonă pînă acum.

La Sibiu, secția de etnografie a Muzeului Brukenthal a publicat « Cibinium II » volum remarcabil prin înțătinută lucrărilor înglobate, iar la Cluj a apărut Anuarul Muzeului etnografic al Transilvaniei, vol. III-IV.

În cadrul Secției de artă veche românească a Muzeului de Artă al R. S. România a apărut « Argintăria laică și religioasă în Tările Române (secolele XIV-XIX) » de Corina Nicolescu, 1968, cuprinzând capitolul: Colectile românești de argintărie, Arta metalor prețioase în epoca feudală, Tehnici și ateliere, Categoriile de obiecte, cu ilustrații numeroase, index și bibliografie.

Sub un nou aspect grafic a apărut « Studii muzeale » vol. IV 1968, editat de Muzeul de Artă al R.S.R., cuprinzând: prezentări de expoziții și studii asupra unor pictori, noi identificări de tablouri, prezentarea unor obiecte valoroase din muzeu, materiale de restaurare. Volumul se încheie cu expozițiile ce au avut loc în